

ROZPORZĄDZENIE (UE) NR 1310/2013 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 grudnia 2013 r.

ustanawiające niektóre przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie środków i ich rozdziału w odniesieniu do roku 2014, a także i zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 oraz rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ich stosowania w roku 2014

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽²⁾, które ma być stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r., określa zasady unijnego wsparcia rozwoju obszarów wiejskich i uchyla rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾, bez uszczerbku dla dalszego stosowania rozporządzeń wykonawczych do tego rozporządzenia do chwili ich uchylecia. W celu ułatwienia przejścia od systemów wsparcia istniejących na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 do nowych ram prawnych, które obejmują okres programowania rozpoczynający się z dniem 1 stycznia 2014 r. („nowy okres programowania”), należy przyjąć przepisy przejściowe, aby uniknąć ewentualnych trudności lub opóźnień w realizacji wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, które to trudności lub opóźnienia mogą być spowodowane datą przyjęcia nowych programów rozwoju obszarów wiejskich. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego podejmowania zobowiązań prawnych w ramach istniejących programów rozwoju obszarów wiejskich w 2014 r. w odniesieniu do niektórych działań, a związane z nimi wydatki powinny kwalifikować się do objęcia wsparciem w nowym okresie programowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 21.11.2013, s. 71.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Zob. s. 487 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

(2) Ze względu na znaczące zmiany w metodzie wyznaczania obszarów o znaczących ograniczeniach naturalnych w nowym okresie programowania, obowiązek nałożony na rolnika dotyczący kontynuowania przez pięć lat działalności w danym obszarze nie powinien mieć zastosowania do nowych zobowiązań prawnych podjętych w 2014 r.

(3) W celu zagwarantowania pewności prawa w okresie przejściowym pewne wydatki poniesione na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 powinny kwalifikować się do udzielenia wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w nowym okresie programowania, jeżeli nadal należy dokonać płatności. Powinno to obejmować również pewne długoterminowe zobowiązania na mocy podobnych działań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2078/92 ⁽⁴⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2080/1992e ⁽⁵⁾ i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽⁶⁾, w przypadku gdy działania te otrzymywały wsparcie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, a w 2014 r. nadal należy dokonać płatności z tego tytułu. W interesie należytego zarządzania finansami oraz skutecznej realizacji programów wydatki te powinny zostać wyraźnie określone w programach rozwoju obszarów wiejskich oraz we wszystkich systemach zarządzania i kontroli w państwach członkowskich. W celu uniknięcia niepotrzebnych komplikacji w zarządzaniu finansami programów rozwoju obszarów wiejskich w nowym okresie programowania do wydatków przejściowych powinny być stosowane stawki współfinansowania określone dla nowego okresu programowania.

(4) W związku z faktem, że wiele państw członkowskich nadal boryka się z poważnymi trudnościami związanymi z ich stabilnością finansową, oraz aby ograniczyć negatywne skutki spowodowane tymi trudnościami w okresie przejściowym między bieżącym a nowym okresem programowania poprzez umożliwienie maksymalnego wykorzystania dostępnych środków finansowych EFRROW, niezbędne jest przedłużenie okresu stosowania

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2080/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólnotowy program pomocy dla działań w zakresie leśnictwa w rolnictwie (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 96).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80).

odstępstwa, które zwiększa maksymalny wkład EFRROW określony w art. 70 ust. 4c rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 do końcowego terminu kwalifikowalności wydatków w okresie programowania 2007–2013, to jest do dnia 31 grudnia 2015 r.

- (5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽¹⁾, które określa nowe systemy wsparcia, ma być stosowane od dnia 1 stycznia 2015 r. Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 ⁽²⁾ stanowi zatem nadal podstawę, na jakiej będzie udzielane wsparcie dochodu rolników w roku kalendarzowym 2014, ale należy należyte uwzględnić rozporządzenie Rady (UE) nr 1311/2013 ⁽³⁾. Aby zapewnić spójne wdrażanie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności i przestrzegania standardów wymaganych przez niektóre środki, należy do czasu wejścia w życie nowych ram ustawodawczych zapewnić dalsze stosowanie odpowiednich przepisów, które mają zastosowanie w okresie programowania 2007–2013. Z tych samych powodów przepisy odnoszące się do uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich dla Chorwacji, które mają zastosowanie w 2013 r., powinny być nadal stosowane.
- (6) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽⁴⁾ dano państwom członkowskim możliwość wypłacania zaliczek na poczet płatności bezpośrednich. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 skorzystanie z tej możliwości musi zostać zatwierdzone przez Komisję. Doświadczenie zdobyte we wdrażaniu systemów wsparcia bezpośredniego pokazało, że należy umożliwić rolnikom otrzymanie płatności zaliczkowych. W odniesieniu do wniosków złożonych w roku 2014 zaliczki te powinny być ograniczone do 50 % kwot określonych w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz do 80 % płatności z tytułu wołowiny i cielęciny.
- (7) Aby nie naruszyć rozporządzenia (UE) nr 1311/2013, a w szczególności wyrównywania poziomu kwoty dostępnej na przyznawanie wsparcia bezpośredniego dla rolników, jak również mechanizmu ujednolicenia zewnętrznego, niezbędna jest zmiana pułapów krajowych określonych w załączniku VIII do rozporządzenia (WE)

nr 73/2009 na rok 2014. Zmiana krajowych pułapów będzie nieuchronnie wywierać wpływ na kwoty, które poszczególni rolnicy mogą otrzymać w formie płatności bezpośrednich w 2014 r. Należy w związku z tym ustalić, w jaki sposób zmiana ta będzie wpływać na wartość uprawnień do płatności oraz poziom innych płatności bezpośrednich. Aby uwzględnić sytuację mniejszych rolników – szczególnie z uwagi na fakt, że w roku 2014 nie ma zastosowania modulacja ani mechanizm dostosowania obejmujący w szczególności wyłączenie płatności bezpośrednich do wysokości 5 000 EUR z tego mechanizmu – państwom członkowskim, które nie przyznają płatności redystrybucyjnej ani nie wybrały możliwości przeniesienia środków finansowych do wsparcia rozwoju obszarów wiejskich za pomocą mechanizmu elastyczności, należy umożliwić niezmnieszenie wartości wszystkich uprawnień do płatności.

- (8) Na podstawie doświadczeń zebranych przy okazji finansowego wykonania rozporządzenia (WE) nr 73/2009 należy wyjaśnić niektóre przepisy tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do elementów objętych wartościami liczbowymi podanymi w załączniku VIII do tego rozporządzenia, oraz związku z przysługującą państwom członkowskim możliwością wykorzystania na finansowanie wsparcia specjalnego środków finansowych niewydanych w ramach systemu płatności jednolitych.
- (9) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie mogły decydować o wykorzystaniu określonej wielkości procentowej swojego pułapu krajowego na przyznawanie rolnikom wsparcia specjalnego oraz dokonania przeglądu wcześniejszej decyzji poprzez zdecydowanie o zmianie lub zaprzestaniu takiego wsparcia. Właściwe jest zapewnienie możliwości dodatkowego przeglądu tych decyzji ze skutkiem od roku kalendarzowego 2014. Jednocześnie warunki szczególne określone w art. 69 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zgodnie z którymi wypłaca się wsparcie specjalne w niektórych państwach członkowskich, a które mają wygasnąć w 2013 r., muszą zostać przedłużone na okres jeszcze jednego roku w celu uniknięcia zaburzeń stopnia wsparcia. W związku z wprowadzeniem dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, które będzie dostępne od dnia 1 stycznia 2015 r. dla pewnych sektorów lub regionów w ściśle określonych przypadkach, właściwe jest umożliwienie państwom członkowskim zwiększenia do 6,5 % poziomu niektórych rodzajów wsparcia specjalnego udzielanego na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w roku 2014.
- (10) Aby osiągnąć cel polegający na skutecznym wsparciu dochodu rolników posiadających mniejsze gospodarstwa rolne, przyznawane im jednolite wsparcie powinno być wystarczające. Ponieważ w roku 2014 nie ma zastosowania modulacja ani mechanizm dostosowania obejmujący w szczególności wyłączenie płatności bezpośrednich do wysokości 5 000 EUR z tego mechanizmu, należy umożliwić państwom członkowskim redystrybucję wsparcia bezpośredniego wśród rolników poprzez przyznanie im dodatkowych płatności do pierwszych hektarów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Zob. s. 608 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Zob. s. 884 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Zob. s. 549 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (11) System jednolitej płatności obszarowej określony w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 ma charakter przejściowy i miał zakończyć w dniu 31 grudnia 2013 r. W kontekście reformy wspólnej polityki rolnej („WPR”) zadecydowano, że państwom członkowskim stosującym ten system należy umożliwić jego dalsze tymczasowe stosowanie w celu przyznawania płatności podstawowej najpóźniej do końca roku 2020. Co za tym idzie, okres stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej określony w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 należy przedłużyć o jeden rok. Ponadto, aby uwzględnić bieżące zmiany struktury użytkowania gruntów oraz do celów uproszczenia, kwalifikująca się powierzchnia użytków rolnych w tych państwach członkowskich powinna obejmować również te kwalifikujące się obszary, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej, tak jak to będzie mieć miejsce od 1 stycznia 2015 r. na mocy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.
- (12) Zgodnie z art. 133a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 nowe państwa członkowskie inne niż Bułgaria i Rumunia stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą przyznawać przejściowe wsparcie krajowe dla rolników w 2013 r. Z myślą o przedłużeniu systemu jednolitej płatności obszarowej na 2014 r. te państwa powinny zachować taką możliwość w 2014 r. Z myślą o poziomie uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich na mocy art. 132 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w Bułgarii i Rumunii w 2014 r., te państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru w 2014 r. przejściowego wsparcia krajowego zamiast przyznawania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich.
- (13) Przejściowe wsparcie krajowe ma być przyznawane na takich samych warunkach jak warunki stosowane do tego wsparcia w 2013 r. lub – w przypadku Bułgarii i Rumunii – na takich samych warunkach jak warunki stosowane do uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich w 2013 r. Aby jednak uprościć zarządzanie przejściowym wsparciem krajowym w 2014 r., nie powinno się stosować zmniejszeń, o których mowa w art. 132 ust. 2 w związku z art. 7 i 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Ponadto, w celu zapewnienia spójności przejściowego wsparcia krajowego z mechanizmem ujednolicenia zewnętrznego, maksymalny poziom wsparcia na sektor powinien być ograniczony do określonej wielkości procentowej. Z uwagi na trudną sytuację finansową Cypru należy przewidzieć dla niego pewne dostosowania.
- (14) W celu zapewnienia państwom członkowskim możliwości wyjścia naprzeciw potrzebom sektorów rolnych, ale również w celu wzmocnienia ich polityki rozwoju obszarów wiejskich w sposób bardziej elastyczny, należy im umożliwić przesuwanie środków finansowych z pułapu płatności bezpośrednich do wsparcia przeznaczonego na rozwój obszarów wiejskich i odwrotnie. Jednocześnie tym państwom członkowskim, w których wysokość wsparcia bezpośredniego jest niższa niż 90 % unijnej średniej wysokości wsparcia, należy umożliwić przesuwanie dodatkowych środków finansowych ze wsparcia przeznaczonego na rozwój obszarów wiejskich do ich pułapów płatności bezpośrednich. Takie decyzje należy podjąć, w ramach określonych limitów, w odniesieniu do całego okresu budżetowego 2015–2020, z możliwością dokonania przeglądu w 2017 r., o ile jakiegokolwiek decyzje wydane na podstawie tego przeglądu nie powodują obniżenia kwot przeznaczonych na rozwój obszarów wiejskich.
- (15) W dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, przewidziano, że ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2013 r. zostanie uchylona dyrektywa Rady 80/68/EWG⁽²⁾. W celu zachowania takich samych przepisów w ramach zasady wzajemnej zgodności związanych z ochroną wód podziemnych, jak przepisy określone w dyrektywie 80/68/EWG w ostatnim dniu jej obowiązywania, właściwe jest dostosowanie zakresu zasady wzajemnej zgodności oraz określenie normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska obejmującej wymogi określone w art. 4 i 5 tej dyrektywy.
- (16) W art. 83 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009⁽³⁾ przewidziano, że odesłania do art. 3 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁴⁾ w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 73/2009 traktuje się jak odesłania do art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Jednak rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 ogranicza to odesłanie w taki sposób, że odnosi się ono wyłącznie do pierwszego i drugiego zdania art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W celu zapewnienia spójności między wymogiem stosowania środków ochrony roślin w roku 2014 i w latach następnych, załącznik II rozporządzenia (WE) nr 73/2009 należy odpowiednio zmienić.
- (17) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁽⁵⁾ przewiduje włączenie wsparcia dla hodowli jedwabników do systemu wsparcia bezpośredniego, a co za tym idzie jego usunięcie z rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W związku z opóźnieniem stosowania nowego systemu wsparcia bezpośredniego pomoc w sektorze hodowli jedwabników powinna być kontynuowana przez jeszcze jeden rok.
- (18) Finlandii udzielono zezwolenia na wypłatę wsparcia krajowego dla niektórych sektorów rolnych w południowej Finlandii zgodnie z art. 141 podpisanego z nią Aktu przystąpienia z 1994 r. Biorąc pod uwagę termin reformy WPR oraz mając na uwadze fakt, że sytuacja gospodarcza sektora rolnictwa w południowej Finlandii jest trudna, a zatem producenci nadal potrzebują specjalnego wsparcia, należy umożliwić zastosowanie środków służących integracji, dzięki którym Finlandia będzie mogła zgodnie z art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej otrzymać zezwolenie Komisji na przyznawanie pod pewnymi warunkami pomocy krajowej

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, s. 43).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Zob. s. 671 niniejszego Dziennika Urzędowego).

w południowej Finlandii. Wsparcie dochodu powinno być stopniowo zmniejszane w całym okresie i w 2020 r. nie powinno przekraczać 30 % kwot przyznanych w 2013 r.

- (19) Od dnia 1 stycznia 2015 r. należy stosować przepisy w sprawie systemu doradztwa rolniczego, zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz zasady wzajemnej zgodności ustanowione odpowiednio w tytule III, w tytule V rozdział II i w tytule VI rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
- (20) W związku z dodaniem art. 136a do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 należy zmienić odesłania do art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 73/2009, (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 1305/2013.
- (22) Aby umożliwić jak najszybsze zastosowanie przewidzianych przepisów przejściowych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego publikacji i mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r. Aby uniknąć nakładania się na siebie przepisów dotyczących elastyczności między filarami ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 i w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 zmienionych niniejszym rozporządzeniem, ta konkretna zmiana rozporządzenia (WE) nr 73/2009 powinna mieć zastosowanie od dnia 31 grudnia 2013 r., a zmiany rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powinny mieć zastosowanie od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia. Ponadto zmiany w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, mające za cel zapewnienie ciągłości obecnych przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności, należy stosować od dnia uchylecia dyrektywy 80/68/EWG, to jest 22 grudnia 2013 r.
- (23) Zważywszy na fakt, że 2014 r. będzie rokiem przejściowym, w którym państwa członkowskie będą musiały przygotować pełne wdrożenie reformy WPR, ważne jest zapewnienie, aby obciążenia administracyjne wynikające z uzgodnień przejściowych określonych w niniejszym rozporządzeniu były utrzymane na poziomie bezwzględniego minimum,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE W SPRAWIE WSPARCIA ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 1

Zobowiązania prawne w 2014 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005

1. Bez uszczerbku dla art. 88 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 państwa członkowskie w 2014 r. mogą nadal

podejmować nowe zobowiązania prawne na rzecz beneficjentów w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 20 z wyjątkiem lit. a) ppkt (iii), lit. c) ppkt (i) i lit. d), oraz w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, na podstawie programów rozwoju obszarów wiejskich przyjętych na mocy tego rozporządzenia, nawet po wykorzystaniu środków finansowych z okresu programowania 2007–2013, pod warunkiem że wniosek o przyznanie wsparcia zostanie przedłożony przed przyjęciem odnośnego programu rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2014–2020.

Bez uszczerbku dla załącznika VI pkt E do Aktu przystąpienia z 2012 r. oraz przepisów przyjętych na jego podstawie Chorwacja może w 2014 r. nadal podejmować nowe zobowiązania prawne na rzecz beneficjentów w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 171 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 718/2007⁽¹⁾, zgodnie z Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich (IPARD) przyjętym na podstawie tego rozporządzenia, nawet po wykorzystaniu środków finansowych tego programu, pod warunkiem że wniosek o przyznanie wsparcia zostanie przedłożony przed przyjęciem odnośnego programu rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2014–2020.

Wydatki poniesione na podstawie tych zobowiązań kwalifikują się do wsparcia zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Warunek zawarty w art. 14 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie ma zastosowania do nowych zobowiązań prawnych podjętych przez państwa członkowskie w 2014 r. na mocy art. 36 lit. a) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 2

Dalsze stosowanie art. 50a i 51 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005

Bez uszczerbku dla art. 88 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 do dnia 31 grudnia 2014 r. stosuje się nadal art. 50a i 51 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 do działań wybranych w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich w okresie programowania 2014–2020 na mocy art. 21 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w odniesieniu do premii rocznej, a także art. 28-31, 33 i 34 tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Kwalifikowalność niektórych typów wydatków

1. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1 i art. 88 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 wydatki związane ze zobowiązaniami prawnymi na rzecz beneficjentów poniesione w ramach środków, o których mowa w art. 20 i 36 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, oraz w przypadku Chorwacji – bez uszczerbku dla załącznika VI pkt E do Aktu przystąpienia z 2012 r. oraz przepisów przyjętych na jego podstawie – w ramach środków, o których mowa w art. 171 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 718/2007 z dnia 12 czerwca 2007 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz.U. L 170 z 29.6.2007, s. 1).

(WE) nr 718/2007, kwalifikują się do dofinansowania z EFRROW w okresie programowania 2014–2020 w następujących przypadkach:

- a) w odniesieniu do płatności, które mają zostać zrealizowane w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., oraz w przypadku Chorwacji w okresie od dnia 1 stycznia 2014 do dnia 31 grudnia 2016 r., w przypadku gdy przydział środków finansowych dla odnośnego środka w ramach odpowiedniego programu przyjętego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub rozporządzenia (WE) nr 718/2007 został już wykorzystany; oraz
- b) w odniesieniu do płatności, które mają zostać zrealizowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a w przypadku Chorwacji – po dniu 31 grudnia 2016 r.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie również do zobowiązań prawnych podjętych w ramach odpowiednich środków przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 1257/1999, (EWG) nr 2078/1992 i (EWG) nr 2080/92 na rzecz beneficjentów, którzy otrzymywali wsparcie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do dofinansowania z EFRROW w okresie programowania 2014–2020, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) takie wydatki zostały przewidziane w odpowiednim programie rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2014–2020;
- b) zastosowanie ma stawka wkładu EFRROW do odpowiedniego działania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013 określona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie operacje przejściowe były wyraźnie określone w ich systemach zarządzania i kontroli.

Artykuł 4

Stosowanie w 2014 r. niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 73/2009

W drodze odstępstwa od rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, dla roku 2014:

- a) odesłanie do tytułu VI rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w art. 28, 29, 30 i 33 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 odczytuje się jako odesłanie do art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz do załączników II i III do tego rozporządzenia.
- b) odesłanie w art. 40 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 do art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 odczytuje się jako odesłanie do art. 132 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- c) odesłanie w art. 40 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 do art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 odczytuje się jako odesłanie do art. 121 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

ROZDZIAŁ II

ZMIANY

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005

W art. 70 ust. 4c rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„4c. W drodze odstępstwa od pułapów określonych w ust. 3, 4 i 5 stawka wkładu EFRROW może zostać zwiększona maksymalnie do 95 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach, które mogą być objęte celem konwergencji, regionach najbardziej oddalonych oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, oraz do 85 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w innych regionach. Stawki te mają zastosowanie do kwalifikujących się nowo zadeklarowanych wydatków w każdej poświadczonej deklaracji poniesionych wydatków do ostatniego dnia kwalifikowalności wydatków z okresu programowania 2007–2013 w dniu 31 grudnia 2015 r., w przypadku gdy w dniu 20 grudnia 2013 r. lub później państwo członkowskie spełnia jeden z następujących warunków:”;

- b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie, które chce skorzystać z odstępstwa przewidzianego w akapicie pierwszym, przedkłada Komisji wniosek o odpowiednią zmianę swojego programu rozwoju obszarów wiejskich. Odstępstwo do ma zastosowanie od zatwierdzenia przez Komisję zmiany programu.”.

Artykuł 6

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W drodze odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie mogą wypłacać od dnia 16 października 2014 r. zaliczki dla rolników w wysokości do 50 % płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I w odniesieniu do wniosków złożonych w roku 2014. W przypadku płatności z tytułu wołowy i cielęciny, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 11, państwa członkowskie mogą podwyższyć ten odsetek do 80 %.”;

- 2) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

Pałupy krajowe

1. Dla każdego państwa członkowskiego i w odniesieniu do każdego roku całkowita wartość wszystkich przyznanych uprawnień do płatności, rezerwy krajowej, o której mowa w art. 41, oraz pułapów ustanowionych zgodnie z art. 51 ust. 2, art. 69 ust. 3 i art. 72b, jest równa jego pułapowi krajowemu określone w załączniku VIII.

2. W razie konieczności państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub zwiększenia wartości wszystkich uprawnień do płatności, wysokości rezerwy krajowej, o której mowa w art. 41, lub obydwu, w celu zapewnienia przestrzegania jego pułapu krajowego określonego w załączniku VIII.

Państwa członkowskie, które podejmą decyzję o niewdrażaniu tytułu III rozdział 5a niniejszego rozporządzenia oraz o niekorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 136a ust. 1, mogą – w celu uzyskania niezbędnego zmniejszenia wartości uprawnień do płatności, o którym mowa w akapicie pierwszym – zdecydować o niezmnieszeniu uprawnień aktywowanych w 2013 r. przez rolników, którzy w 2013 r. wystąpili o kwotę płatności bezpośrednich mniejszą niż kwota ustalona przez dane państwo członkowskie; kwota ta nie może być wyższa niż 5 000 EUR.

3. Bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) kwoty płatności bezpośrednich, które mogą zostać przyznane w państwie członkowskim w odniesieniu do roku kalendarzowego 2014 zgodnie z art. 34, 52, 53, 68 i 72a niniejszego rozporządzenia, oraz pomoc dla hodowców jedwabników na mocy art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie mogą przekraczać pułapów określonych na ten rok w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, zmniejszonych o kwoty wynikające z zastosowania art. 136b niniejszego rozporządzenia na rok kalendarzowy 2014, jak określono w załączniku VIIIa do niniejszego rozporządzenia.

W stosownych przypadkach oraz aby dostosować się do pułapów określonych w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia zmniejszonych o kwoty wynikające z zastosowania art. 136b niniejszego rozporządzenia na rok kalendarzowy 2014, jak określono w załączniku VIIIa do niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot płatności bezpośrednich w odniesieniu do roku kalendarzowego 2014.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 oraz (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549);

3) art. 41 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) łączną wartością wszystkich przyznanych uprawnień do płatności oraz pułapów ustalonych zgodnie z art. 51 ust. 2, art. 69 ust. 3 i art. 72b niniejszego rozporządzenia”;

4) w art. 51 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do roku 2014 wysokości pułapów płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 52 i 53, są

identyczne z wysokością pułapów określonych na rok 2013, pomnożoną przez współczynnik obliczany dla każdego odnośnego państwa członkowskiego poprzez podzielenie pułapu krajowego na 2014 r. ustalonego w załączniku VIII przez pułap krajowy na 2013 r. Operację mnożenia stosuje się wyłącznie w odniesieniu do państw członkowskich, w których pułap krajowy na 2014 r. określony w załączniku VIII jest niższy od pułapu krajowego na 2013 r.”;

5) w art. 68 ust. 8 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„8. Do dnia 1 lutego 2014 r. państwa członkowskie, które podjęły decyzję, o której mowa w art. 69 ust. 1, mogą dokonać jej przeglądu i postanowić, że ze skutkiem od roku 2014.”;

6) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą podjąć do dnia 1 sierpnia 2009 r., do dnia 1 sierpnia 2010 r., do dnia 1 sierpnia 2011 r., do dnia 1 września 2012 r., a w przypadku Chorwacji do dnia jej przystąpienia, lub do 1 lutego 2014 r. decyzję o wykorzystaniu od roku następującego po takiej decyzji, od pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych w przypadku Chorwacji, lub w przypadku decyzji podjętej do dnia 1 lutego 2014 r., od roku 2014, do 10 % swoich pułapów krajowych, o których mowa w art. 40, lub, w przypadku Malty, kwoty 2 000 000 EUR, na udzielenie wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wyłącznie w celu zapewnienia przestrzegania zgodności z pułapami krajowymi przewidzianej w art. 40 ust. 2 oraz w celu dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, kwoty wykorzystane na przyznanie wsparcia, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. c), odejmowane są od pułapu krajowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1. Są one liczone jako przyznane uprawnień do płatności.”;

c) w ust. 4 odsetek „3,5 %” otrzymuje brzmienie „6,5 %”;

d) w ust. 5 w zdaniu pierwszym datę roczną „2013” zastępuje się datą roczną „2014”;

e) ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wyłącznie w celu zapewnienia przestrzegania zgodności z pułapami krajowymi przewidzianej w art. 40 ust. 2 oraz w celu dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje możliwość przewidzianą w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a), odnośnej kwoty nie wlicza się do pułapów ustalonych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.”;

7) w tytule III dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział 5a

PLATNOŚĆ REDYSTRYBUCYJNA W 2014 r.

Artykuł 72a

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 marca 2014 r. zdecydować o przyznaniu na 2014 r. płatności rolnikom uprawnionym do płatności na mocy systemu płatności jednolitych, o którym mowa w rozdziałach 1, 2 i 3 („płatność redystrybucyjna”).

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swojej decyzji.

2. Państwa członkowskie, które zdecydowały o stosowaniu systemu płatności jednolitych na poziomie regionalnym zgodnie z art. 46, mogą zastosować płatność redystrybucyjną na poziomie regionalnym.

3. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszeń liniowych, o których mowa w art. 40 ust. 3, oraz stosowania art. 21 i 23, płatność redystrybucyjna jest przyznawana po aktywacji przez rolnika uprawnień do płatności.

4. Płatność redystrybucyjna jest obliczana przez państwa członkowskie poprzez pomnożenie liczby, która zostanie ustalona przez dane państwo członkowskie, nie wyższej niż 65 % krajowej lub regionalnej średniej płatności na hektar, przez liczbę uprawnień do płatności, które rolnik aktywował zgodnie z art. 34. Liczba takich uprawnień do płatności nie może przekraczać maksymalnej wartości, która ma być ustalona przez państwa członkowskie i która nie może być większa niż 30 hektarów, średniej wielkości gospodarstw rolnych ustalonej w załączniku VIIIb, jeżeli ta średnia wielkość przekracza 30 hektarów w danym państwie członkowskim.

5. O ile górne limity ustalone w ust. 4 są przestrzegane, państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie krajowym gradację w ramach liczby hektarów ustalonej zgodnie z tym ustępem, która będzie stosowana w ten sam sposób do wszystkich rolników.

6. Średnia krajowa płatność na hektar, o której mowa w ust. 4, jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie krajowego pułapu określonego w załączniku VIIIc oraz liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonej zgodnie z art. 34 ust. 2 w 2014 r.

Średnia regionalna płatność na hektar, o której mowa w ust. 4, ustalana jest przez państwa członkowskie na podstawie części pułapu krajowego określonego w załączniku VIIIc oraz liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonej zgodnie z art. 34 ust. 2 w 2014 r. Dla każdego regionu tę część oblicza się, dzieląc odpowiedni pułap

regionalny ustalony zgodnie z art. 46 ust. 3 przez krajowy pułap ustalony zgodnie z art. 40 w odniesieniu do 2014 r.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby rolnikom, w odniesieniu do których ustalono, że po dniu 18 października 2011 r. podzielili swoje gospodarstwo wyłącznie w celu skorzystania z płatności redystrybucyjnej, nie przyznano żadnych korzyści przewidzianych w niniejszym rozdziale. Niniejszy przepis ma również zastosowanie w przypadku rolników, których gospodarstwa rolne powstały w wyniku takiego podziału.

Artykuł 72b

Przepisy finansowe

1. W celu sfinansowania płatności redystrybucyjnej państwa członkowskie mogą zdecydować o wykorzystaniu do dnia 1 marca 2014 r. do 30 % rocznego pułapu krajowego ustalonego zgodnie z art. 40, w odniesieniu do roku składania wniosków 2014. O każdej takiej decyzji powiadamiają Komisję przed upływem tego terminu.

2. Na podstawie odsetka pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające odpowiedni pułap dla płatności redystrybucyjnej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141b ust. 2.”

8) art. 90 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwota pomocy na kwalifikujący się hektar ustalana jest przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

Bułgaria: 520,20 EUR

Grecja: 234,18 EUR

Hiszpania: 362,15 EUR

Portugalia: 228,00 EUR.”;

9) art. 122 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. System jednolitej płatności obszarowej jest dostępny do dnia 31 grudnia 2014 r.”;

10) art. 124 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Powierzchnia użytków rolnych nowego państwa członkowskiego objętego systemem jednolitej płatności obszarowej stanowi część jego wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych utrzymaną w dobrej kulturze rolnej bez względu na to, czy są one wykorzystywane do produkcji, oraz, w stosownych przypadkach, dostosowaną zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami ustanowionymi przez to nowe państwo członkowskie po zatwierdzeniu przez Komisję.

Do celów niniejszego tytułu »wykorzystywana powierzchnia użytków rolnych« oznacza całkowitą powierzchnię zajmowaną przez grunty orne, trwałe użytki zielone, uprawy trwałe oraz ogródki przydomowe, określoną przez Komisję do celów statystycznych.

2. Do celów przyznania płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej kwalifikują się wszystkie działki rolne spełniające kryteria przewidziane w ust. 1 oraz działki rolne obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41).

Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych, działki, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być w posiadaniu rolnika w dniu ustalonym przez państwo członkowskie, nie później niż w dniu ustalonym w tym państwie członkowskim w celu zmiany wniosku o pomoc.

Minimalna wielkość przypadającego na gospodarstwo rolne obszaru kwalifikującego się, dla którego można ubiegać się o płatności, wynosi 0,3 ha. Każde nowe państwo członkowskie może jednak, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, ustalić minimalną wielkość na poziomie wyższym, pod warunkiem że nie przekracza ona 1 ha.”;

11) w tytule V dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział 2a

PŁATNOŚĆ REDYSTRYBUCYJNA W 2014 r.

Artykuł 125a

Przepisy ogólne

1. Nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą – do dnia 1 marca 2014 r. – zdecydować o przyznaniu w odniesieniu do 2014 r. płatności rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w rozdziale 2 („płatność redystrybucyjna dla nowych państw członkowskich”).

Odnośne państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swojej decyzji do dnia 1 marca 2014 r.

2. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej oraz stosowania art. 21 i 23 płatność redystrybucyjna dla nowych państw członkowskich jest formą zwiększenia kwot na hektar przydzielonych w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

3. Płatność redystrybucyjna dla nowych państw członkowskich jest obliczana przez państwa członkowskie poprzez pomnożenie liczby, która zostanie ustalona przez dane państwo członkowskie, nie wyższej niż 65 % krajowej średniej płatności na hektar, przez liczbę kwalifikujących się hektarów, w odniesieniu do których danemu rolnikowi przyznano kwoty w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej. Liczba takich hektarów nie może przekraczać wielkości maksymalnej, która ma być ustalona przez państwa członkowskie i która nie może być wyższa niż 30 lub średnia wielkość gospodarstw rolnych określona

w załączniku VIIIb, jeżeli ta średnia wielkość przekracza 30 hektarów w danych nowych państwach członkowskich.

4. Pod warunkiem że górne limity ustalone w ust. 3 są przestrzegane, państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie krajowym gradację w ramach liczby hektarów określonej zgodnie z tym ustępem, która będzie stosowana w ten sam sposób do wszystkich rolników.

5. Średnia krajowa płatność na hektar, o której mowa w ust. 3, jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie krajowego pułapu określonego w załączniku VIIIc oraz liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonej w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej w 2014 r.

6. Nowe państwa członkowskie zapewniają, aby rolnikom, w odniesieniu do których ustalono, że po dniu 18 października 2011 r. podzielili swoje gospodarstwo wyłącznie w celu skorzystania z płatności redystrybucyjnej, nie przyznano żadnych korzyści przewidzianych w niniejszym rozdziale. Ma to również zastosowanie do rolników, których gospodarstwa są wynikiem takiego podziału.

Artykuł 125b

Przepisy finansowe

1. W celu sfinansowania płatności redystrybucyjnej dla nowych państw członkowskich nowe państwa członkowskie mogą zdecydować do dnia 1 marca 2014 r. o wykorzystaniu do 30 % rocznego pułapu krajowego, o którym mowa w art. 40, w odniesieniu do roku składania wniosków 2014 lub – w przypadku Bułgarii i Rumunii – kwot określonych w załączniku VIII d. O każdej takiej decyzji powiadamiają Komisję przed upływem tego terminu.

Roczna pula środków finansowych określona w art. 123 zostaje zmniejszona o kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym.

2. Na podstawie odsetka pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez odnośne nowe państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające odpowiedni pułap dla płatności redystrybucyjnej dla nowych państw członkowskich i odpowiadające mu zmniejszenie rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 123. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141b ust. 2.”;

12) art. 131 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą zdecydować, do dnia 1 sierpnia 2009 r., do dnia 1 sierpnia 2010 r., do dnia 1 sierpnia 2011 r., do dnia 1 września 2012 r. lub do dnia 1 lutego 2014 r., o wykorzystaniu, od następnego roku po podjęciu tej decyzji lub w przypadku decyzji podjętej przed 1 lutego 2014 r. od roku 2014, do 10 % pułapów krajowych, o których mowa w art. 40, na przyznawanie rolnikom wsparcia, o którym mowa w art. 68 ust. 1, oraz zgodnie z mającymi do nich zastosowanie przepisami zawartymi w tytule III rozdział 5.”;

13) tytuł art. 133a otrzymuje brzmienie:

„Przejęciowe wsparcie krajowe w 2013 r.”;

14) w tytule V rozdział 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 133b

Przejęciowe wsparcie krajowe w 2014 r.

1. Nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 122 mogą podjąć decyzję o przyznaniu w 2014 r. przejściowego wsparcia krajowego.

2. Bułgaria i Rumunia mogą przyznawać wsparcie w ramach niniejszego artykułu tylko, jeśli do 1 lutego 2014 r. postanowią nie przyznawać w 2014 r. żadnych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich na mocy art. 132.

3. Wsparcie może zostać przyznane na mocy niniejszego artykułu rolnikom w sektorach, którym przyznane zostało przejściowe wsparcie krajowe na podstawie art. 133a lub – w przypadku Bułgarii i Rumunii – w odniesieniu do których w 2013 r. przyznane zostały uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie na podstawie art. 132.

4. Warunki przyznania wsparcia w ramach niniejszego artykułu są identyczne z tymi, które obowiązywały w odniesieniu do przyznawania płatności na podstawie z art. 132 lub 133a w roku 2013, z wyjątkiem zmniejszeń wynikających z zastosowania art. 132 ust. 2 w związku z art. 7 i 10.

5. Całkowita kwota pomocy, która może zostać przyznana rolnikom w każdym z sektorów, o których mowa w ust. 3, jest ograniczona do 80 % przeznaczonych dla sektorowych pul środków finansowych na rok 2013 zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 133a ust. 5, lub - w przypadku Bułgarii i Rumunii - zgodnie z art. 132 ust. 7.

W przypadku Cypru wielkość sektorowych pul środków finansowych została określona w załączniku XVIIa.

6. Ust. 3 i 4 nie mają zastosowania do Cypru.

7. Nowe państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 2, do dnia 31 marca 2014 r. Powiadomienie o decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- a) pulę środków finansowych dla każdego sektora;
- b) w stosownych przypadkach maksymalna stawka przejściowego wsparcia krajowego.

8. Nowe państwa członkowskie mogą postanowić, na podstawie obiektywnych kryteriów i w granicach zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z ust. 5, o wysokości kwot przejściowego wsparcia krajowego, jakie ma zostać przyznane.”.

15) w tytule VI dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 136a

Elastyczność między filarami

1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w postaci dodatkowego wsparcia działań w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego przez EFRROW, określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 (*), do 15 % swoich rocznych pułapów krajowych na rok kalendarzowy 2014, jak określono w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, oraz swoich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2015-2019, jak określono w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (**). W związku z tym odnośna kwota nie jest już dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisję powiadamia się do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta określa wielkość procentową, o której mowa we tym akapicie, która może różnić się w zależności od roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie, które nie podejmą decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do roku kalendarzowego 2014, do dnia 1 sierpnia 2014 r. mogą podjąć tę decyzję w odniesieniu do lat kalendarzowych 2015-2019. Powiadamiają o każdej takiej decyzji Komisję do tego dnia.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeglądzie decyzji, o której mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem od roku kalendarzowego 2018. Jakikolwiek decyzje oparte na takim przeglądzie mogą prowadzić do zmniejszenia wielkości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, drugim i trzecim. Państwa członkowskie do dnia 1 sierpnia 2017 r. powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji opartej o taki przegląd.

2. Do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie, które nie podejmą decyzji, o której mowa w ust. 1, mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Litwy, Łotwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa – do 25 % kwoty przyznanej na wsparcie dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW w okresie 2015-2020 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013. W związku z tym odnośna kwota nie jest już dostępna na środki wsparcia w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja zostanie powiadomiona do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta określa wartość procentową, o której mowa w tym akapicie, która może różnić się w zależności od roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie, które nie podejmą decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do roku budżetowego 2015, do dnia 1 sierpnia 2014 r., mogą podjąć tę decyzję w odniesieniu do lat budżetowych 2016–2020. Powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.

Państwa członkowskie mogą zadecydować o przeglądzie decyzji, o której mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem dla lat budżetowych 2019 i 2020. Jakkolwiek decyzja oparta na takim przeglądzie nie może prowadzić do zwiększenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, drugim i trzecim. Państwa członkowskie do dnia 1 sierpnia 2017 r. powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji opartej o taki przegląd.

3. W celu uwzględnienia decyzji, o których państwa członkowskie powiadomiły zgodnie z ust. 1 i 2, Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 141a do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących przeglądu pułapów określonych w załączniku VIII.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).;

16) w tytule VI dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 136b

Przekazywanie środków do EFRROW

„Państwa członkowskie, które zgodnie z art. 136 podjęły decyzję o udostępnieniu od roku budżetowego 2011 r. kwoty unijnego wsparcia w ramach programowania i finansowania rozwoju obszarów wiejskich z EFRROW, w dalszym ciągu udostępniają kwoty określone w załączniku VIIIa na programowanie i finansowanie rozwoju obszarów wiejskich z EFRROW w roku budżetowym 2015.”;

17) w tytule VII dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 140a

Przekazanie uprawnień

Aby uwzględnić decyzje, o których państwa członkowskie powiadomiły zgodnie z art. 136a ust. 1 i 2, jak również

wszelkie inne zmiany pułapów krajowych określonych w załączniku VIII, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 141a aktów delegowanych dostosowujących pułapy określone w załączniku VIIIc.

Aby zapewnić optymalne stosowanie w 2014 r. zmniejszenia liniowego przewidzianego w art. 40 ust. 3, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 141a aktów delegowanych ustanawiających zasady obliczania zmniejszenia, jakie państwa członkowskie mają zastosować zgodnie z art. 40 ust. 3 w odniesieniu do rolników.”;

18) art. 141a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 141a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 11a, art. 136a ust. 3 i art. 140a powierza się Komisji na okres do dnia 31 grudnia 2014 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11a, art. 136a ust. 3 i art. 140a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11a, art. 136a ust. 3 i art. 140a wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady, lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

19) zmienia się załączniki I, VIII i XVIIa oraz dodaje nowe załączniki VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIId zgodnie z załącznikiem II pkt 1, 4,5 i 6 do niniejszego rozporządzenia;

20) załączniki II i III zmienia się zgodnie z załącznikiem II pkt 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu uwzględnienia zmian w łącznych maksymalnych kwotach płatności bezpośrednich, które mogą być przyznane, w tym wynikających z decyzji, jakie mają być podejmowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 136a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 14 niniejszego rozporządzenia oraz wynikających z zastosowania art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych dostosowujących pułapy krajowe określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.”;

2) w art. 26 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów metod obliczeń przewidzianych w niniejszym artykule, pod warunkiem że nie jest stosowana płatność redystrybucyjna zgodnie z art. 41, państwa członkowskie w pełni uwzględniają wsparcie udzielone na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 72a i 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009.”;

3) w art. 36 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu zróżnicowania systemu jednolitej płatności obszarowej, oraz pod warunkiem że nie jest stosowana płatność redystrybucyjna zgodnie z art. 41, państwa członkowskie w pełni uwzględniają wsparcie udzielone na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009.”;

4) w art. 72 ust. 2 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do wniosków o pomoc odnoszących się do lat składania wniosków rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2015 r.”;

Artykuł 8

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 119 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i odnośne przepisy wykonawcze stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2014 r., a art. 30 i 44a rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i odnośne przepisy wykonawcze stosuje się nadal do, odpowiednio, wydatków poniesionych i płatności dokonanych w odniesieniu do rolniczego roku budżetowego 2013 r.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 119a

Odstępstwo od rozporządzenia (UE) nr 966/2012

W drodze odstępstwa do art. 59 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 966/2012 oraz od art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do rolniczego roku budżetowego 2014, do ustalenia, czy wydatki, o których zwrot wystąpiono do Komisji są zgodne z prawem i prawidłowe, nie jest konieczna opinia jednostki certyfikującej.”;

3) art. 121 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże zastosowanie mają następujące przepisy:

a) art. 7, 8, 16, 25, 26 i 43 – od dnia 16 października 2013 r.;

b) art. 52, tytuł III, tytuł V rozdział II oraz tytuł VI – od dnia 1 stycznia 2015 r.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2:

a) art. 9, 18, 40 i 51 stosuje się do wydatków dokonanych od dnia 16 października 2013 r.;

b) tytuł VII rozdział IV stosuje się do płatności dokonanych począwszy od rolniczego roku budżetowego 2014.”.

Artykuł 9

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 214a

Płatności krajowe dla niektórych sektorów w Finlandii

Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję, w okresie 2014–2020 Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w 2013 r. na podstawie art. 141 Aktu przystąpienia z 1994 r., pod warunkiem że:

a) kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie oraz że w 2020 r. nie będzie przekraczała 30 % kwoty przyznanej w 2013 r.; oraz

b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 29 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.”;

2) w art. 230 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„ba) art. 111 do dnia 31 marca 2015 r.,”

„ca) art. 125a ust. 1 lit. e) i art. 125a ust. 2 oraz, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, załącznik XVIa, do dnia zastosowania odpowiednich przepisów, które mają być ustanowione na mocy aktów delegowanych przewidzianych w art. 173 ust. 1 lit. b) oraz i);”;

„da) art. 136, 138 i 140, jak również załącznik XVIII do celów stosowania tych artykułów, do dnia zastosowania przepisów, które mają być ustanowione na mocy aktów wykonawczych przewidzianych w art. 180 i art. 183 lit. a) lub do dnia 30 czerwca 2014 r., w zależności od tego, który z tych terminów przypada wcześniej.”.

Artykuł 10

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Chorwacja może w ramach tego działania przyznawać płatności beneficjentom na obszarach, które zostały wyznaczone zgodnie z art. 32 ust. 3, nawet w przypadku gdy działanie dostosowawcze, o którym mowa w akapicie trzecim tego ustępu, nie zostało zakończone. Działanie dostosowawcze zostaje zakończone nie później niż dnia 31 grudnia 2014 r. Beneficjenci na obszarach, które w wyniku zakończenia działania dostosowawczego przestały być obszarami kwalifikującymi się, nie otrzymują dalszych płatności w ramach tego środka.”;

2) art. 58 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przy podziale kwot na poszczególne lata, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, uwzględnia się również

środki finansowe przekazane EFRROW zgodnie z art. 136a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz środki finansowe przekazane EFRROW w wyniku zastosowania art. 10b, 136 i 136b rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do lat kalendarzowych 2013 i 2014.”;

3) art. 59 ust. 4 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) 100 % dla kwoty 100 mln EUR, według cen z 2011 roku, przyznanej Irlandii, dla kwoty 500 mln EUR, według cen z 2011 roku, przyznanej Portugalii oraz dla kwoty 7 mln EUR, według cen z 2011 r., przyznanej Cypru, pod warunkiem, że te państwa członkowskie otrzymują pomoc finansową zgodnie z art. 136 i 143 TFUE w dniu 1 stycznia 2014 r. lub później, do 2016 r., gdy stosowanie tego przepisu poddane będzie ponownej ocenie.”.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże:

— art. 6 pkt 15, 17 i 18 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

— art. 6 pkt 20 stosuje się od dnia 22 grudnia 2013 r.; oraz

— art. 8 pkt 3 stosuje się od dat rozpoczęcia stosowania określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
M. SCHULZ

W imieniu Rady
Przewodniczący
V. JUKNA

ZAŁĄCZNIK I

Korelacja artykułów w środkach w okresach programowania 2007–2013 i 2014–2020

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005	Rozporządzenie (UE) nr 1305/2013
Art. 20 lit. a) ppkt (i): Szkolenia zawodowe i informowanie	Art. 14
Art. 20 lit. a) ppkt (ii): Podejmowanie działalności przez młodych rolników	Art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (i)
Art. 20 lit. a) ppkt (iii): Wcześniejsza emerytura	/
Art. 20 lit. a) ppkt (iv): Korzystanie z usług doradczych	Art. 15 ust. 1 lit. a)
Art. 20 lit. a) ppkt (v): Tworzenie usług z zakresu zarządzania gospodarstwem rolnym, zastępstwa i usług doradczych	Art. 15 ust. 1 lit. b)
Art. 20 lit. b) ppkt (i): Modernizacja gospodarstw rolnych	Art. 17 ust. 1 lit. a)
Art. 20 lit. b) pkt (ii): Podwyższanie wartości gospodarczej lasów	Art. 21 ust. 1 lit. d)
Art. 20 lit. b) ppkt (iii): Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych	Art. 17 ust. 1 lit. b) Art. 21 ust. 1 lit. e)
Art. 20 lit. b) ppkt (iv): Współpraca na rzecz rozwoju nowych produktów, procesów i technologii	Art. 35
Art. 20 lit. b) ppkt (v): Infrastruktura w rolnictwie i leśnictwie	Art. 17 ust. 1 lit. c)
Art. 20 lit. b) ppkt (vi): Działania w zakresie przywracania potencjału i działania zapobiegawcze	Art. 18
Art. 20 lit. c) ppkt (i): Spełnianie norm	/
Art. 20 lit. c) ppkt (ii): Systemy jakości żywności	Art. 16
Art. 20 lit. c) ppkt (iii): Działalność informacyjna i promocyjna	Art. 16
Art. 20 lit. d) ppkt (i): Gospodarstwa niskotowarowe	Art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (iii)
Art. 20 lit. d) ppkt (ii): Grupy producentów	Art. 27
Art. 36 lit. a) ppkt (i): Płatności z tytułu naturalnych utrudnień na obszarach górskich	Art. 31
Art. 36 lit. a) ppkt (ii): Płatności z tytułu naturalnych utrudnień na obszarach innych niż obszary górskie	Art. 31
Art. 36 lit. a) ppkt (iii): Płatności dla obszarów Natura 2000 i płatności związane z dyrektywą 2000/60/WE	Art. 30
Art. 36 lit. a) ppkt (iv): Płatności rolnośrodowiskowe	Art. 28 Art. 29
Art. 36 ppkt (v): Płatności z tytułu dobrostanu zwierząt	Art. 33
Art. 36 lit. b) ppkt (i): Pierwsze zalesianie gruntów rolnych	Art. 21 ust. 1 lit. a)
Art. 36 lit. b) pkt (ii): Pierwsze zakładanie systemów rolnoleśnych	Art. 21 ust. 1 lit. b)

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005	Rozporządzenie (UE) nr 1305/2013
Art. 36 lit. b) ppkt (iii): Pierwsze zalesianie gruntów nierolniczych	Art. 21 ust. 1 lit. a)
Art. 36 lit. b) pkt (iv): Płatności dla obszarów Natura 2000	Art. 30
Art. 36 lit. b) ppkt (v): Płatności leśno-środowiskowe	Art. 34
Art. 36 lit. b) ppkt (vi): Przywracanie potencjału leśnego oraz wprowadzanie działań zapobiegawczych	Art. 21 ust. 1 lit. c)
Art. 36 lit. b) ppkt (vii): Inwestycje nieprodukcyjne	Art. 21 ust. 1 lit. d)
Środki określone w rozporządzeniu (WE) nr 718/2007	Środki określone w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013
Art. 171 ust. 2 lit. a): Inwestycje w gospodarstwach rolnych, mające na celu restrukturyzację i modernizację ukierunkowaną na dostosowanie gospodarstw do norm wspólnotowych	Art. 17 ust. 1 lit. a)
Art. 171 ust. 2 lit. c): Inwestycje w przetwórstwo produktów rolnictwa i rybołówstwa oraz obrót takimi produktami, mające na celu restrukturyzację i modernizację ukierunkowaną na dostosowanie danej działalności do norm wspólnotowych	Art. 17 ust. 1 lit. b)

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I po wierszu dotyczącym „Wsparcia specjalnego” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Płatność redystrybucyjna	tytuł III rozdział 5a i tytuł V rozdział 2a	Płatność niezwiązana z produkcją”
---------------------------	---	-----------------------------------

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. A „Środowisko” otrzymuje brzmienie:

„1	Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1)	Art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 lit. b), art. 4 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 5 lit. a), b) i d)
2	—	—
3	Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6)	Art. 3
4	Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1)	Art. 4 i 5
5	Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7)	Art. 6 i art. 13 ust. 1 lit. a);

b) lit. B punkt 9 „Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt oraz zdrowie roślin” otrzymuje brzmienie:

„9	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s.1)	Art. 55 zdanie pierwsze i drugie”
----	---	-----------------------------------

3) w załączniku III punkt „Ochrona zasobów wodnych i gospodarka wodna” otrzymuje brzmienie:

„Ochrona zasobów wodnych i gospodarka wodna:	— Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych ⁽¹⁾
Ochrona wód przed zanieczyszczeniem i odpływem oraz zarządzanie wykorzystaniem wód	— Przestrzeganie procedur wydawania zezwoleń w przypadku gdy wykorzystanie wody w celu nawadniania wymaga zezwolenia

Ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniem: zakaz bezpośrednich zrzutów do wód gruntowych oraz środki mające na celu zapobieganie pośredniemu zanieczyszczeniu wód gruntowych poprzez zrzut do gleby i przenikanie niebezpiecznych substancji, wymienionych w załączniku do dyrektywy 80/86/EWG w jej wersji obowiązującej w ostatnim dniu jej obowiązywania, w stopniu w jakim dotyczy to działalności rolniczej

⁽¹⁾ Uwaga: Strefy buforowe muszą – zarówno w granicach stref podatnych wyznaczonych na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 91/676/EWG, jak i poza tymi strefami – spełniać co najmniej wymogi dotyczące warunków rolniczego wykorzystania nawozu w pobliżu cieków wodnych, o których mowa w załączniku II pkt A.4 do dyrektywy 91/676/EWG; wymogi te należy stosować zgodnie z programami działania państw członkowskich ustanowionymi na podstawie art. 5 ust. 4 dyrektywy 91/676/EWG.”

4) w załączniku VIII kolumna odnosząca się do sytuacji w roku 2014 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 1

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2014
Belgia	544 047
Dania	926 075
Niemcy	5 178 178
Grecja	2 047 187
Hiszpania	4 833 647
Francja	7 586 341
Irlandia	1 216 547
Włochy	3 953 394
Luksemburg	33 662
Niderlandy	793 319
Austria	693 716
Portugalia	557 667
Finlandia	523 247
Szwecja	696 487
Zjednoczone Królestwo	3 548 576

Tabela 2 (*)

(w tys. EUR)

Bułgaria	642 103
Republika Czeska	875 305
Estonia	110 018
Cypr	51 344
Łotwa	168 886
Litwa	393 226
Węgry	1 272 786
Malta	5 240
Polska	2 970 020
Rumunia	1 428 531
Słowenia	138 980
Słowacja	377 419
Chorwacja	113 908

(*) Pułapy obliczone z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów przewidzianego w art. 121.”

5) po załączniku VIII dodaje się załączniki w brzmieniu:

„Załącznik VIIIa

Kwoty wynikające z zastosowania art. 136b w roku 2014

Niemcy: 42 600 000 EUR

Szwecja: 9 000 000 EUR

Załącznik VIIIb

Średnia wielkość gospodarstwa rolnego, która ma być stosowana zgodnie z art. 72a ust. 4 i art. 125a ust. 3

Państwo członkowskie	Średnia wielkość gospodarstwa rolnego (w hektarach)
Belgia	29
Bułgaria	6
Republika Czeska	89
Dania	60
Niemcy	46
Estonia	39
Irlandia	32
Grecja	5
Hiszpania	24
Francja	52
Chorwacja	5,9
Włochy	8
Cypr	4
Łotwa	16
Litwa	12
Luksemburg	57
Węgry	7
Malta	1
Niderlandy	25
Austria	19
Polska	6
Portugalia	13
Rumunia	3
Słowenia	6
Słowacja	28
Finlandia	34
Szwecja	43
Zjednoczone Królestwo	54

Załącznik VIIIc

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 72a ust. 3 i art. 125a ust. 3

(w tys. EUR)

Belgia	505 266
Bułgaria	796 292
Republika Czeska	872 809
Dania	880 384
Niemcy	5 018 395
Estonia	169 366
Irlandia	1 211 066
Grecja	1 931 177
Hiszpania	4 893 433
Francja	7 437 200
Chorwacja	265 785
Włochy	3 704 337
Cypr	48 643
Łotwa	302 754
Litwa	517 028
Luksemburg	33 432
Węgry	1 269 158
Malta	4 690
Niderlandy	732 370
Austria	691 738
Polska	3 061 518
Portugalia	599 355
Rumunia	1 903 195
Słowenia	134 278
Słowacja	394 385
Finlandia	524 631
Szwecja	699 768
Zjednoczone Królestwo	3 591 683

Załącznik VIII d

Kwoty dla Bułgarii i Rumunii, o których mowa w art. 125b ust. 1

Bułgaria	789 365 000 EUR
Rumunia	1 753 000 000 EUR*

6) załącznik XVII a otrzymuje brzmienie:

„Załącznik XVII a

Przejściowa pomoc krajowa na Cyprze

Sektor	(w EUR)	
	2013	2014
Zboża (z wyjątkiem pszenicy durum)	141 439	113 151
Pszenica durum	905 191	724 153
Mleko i przetwory mleczne	3 419 585	2 735 668
Wołowina	4 608 945	3 687 156
Owce i kozy	10 572 527	8 458 022
Sektor wieprzowiny	170 788	136 630
Drób i jaja	71 399	57 119
Wino	269 250	215 400
Oliwa z oliwek	3 949 554	3 159 643
Winogrona stołowe	66 181	52 945
Winogrona suszone	129 404	103 523
Pomidory przetworzone	7 341	5 873
Banany	4 285 696	3 428 556
Tytoń	1 027 775	822 220
Owoce roślin liściastych, w tym owoce pestkowe	173 390	138 712
Ogółem	29 798 462	23 838 770*